

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: Anna Ledwina

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe

1998 – magister filologii romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego na podstawie rozprawy pod tytułem *La notion du temps et la perception de la réalité dans „À la recherche du temps perdu” de Marcel Proust*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Józefa Heisteina

2003 – doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, tytuł nadany uchwałą Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego, na podstawie rozprawy pod tytułem *Sidonie-Gabrielle Colette – kobieta i pisarka wyprzedzająca swoją epokę*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Krystyny Modrzejewskiej

3. Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach naukowych

2001-2004 – asystent w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Opolskiego (specjalizacja francuska);

od 2004 – adiunkt w Katedrze Kultury i Języka Francuskiego na Uniwersytecie Opolskim;

od 2010 – wykładowca w Wyższej Szkole Filologicznej we Wrocławiu

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Monografia pt. *Les Représentations de la transgression dans l'œuvre de Marguerite Duras sur l'exemple des romans « Un Barrage contre le Pacifique », « Moderato cantabile » et « L'Amant »*, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2013, 264 str.

Niniejsza książka zawiera wyniki badań prowadzonych przeze mnie od kilku lat, wpisując się w szeroko rozumianą literaturę kobiecą (*écriture féminine*). Stanowi próbę ukazania różnych sposobów rozumienia transgresji w dyskursie Marguerite Duras. Problem ten, związany z miłością, erotyzmem, zakazem, pozwala mówić o nowatorskim charakterze jej pisarstwa w aspekcie zachowania postaci kobiecych, pojmowania przez nie miłości i operowania językiem. Istotne w tym kontekście wydaje się zwrócenie uwagi na znaczenie tożsamości kulturowej, poszukiwania kobiecości, wyboru sposobu bycia ze sobą i z innymi. W ramach owej konwencji kluczowe wręcz okazuje się znaczenie treści intymnych, co wiąże się z odrzuceniem zasad i wartości, zerwaniem z tradycyjnymi metodami opisu. Pisarstwo odkrywa inność kobiety, połączoną z domaganiem się prawa do obecności w kulturze.

Moja rozprawa przedstawia charakterystyczne dla autorki elementy: zmysłowość, indywidualizację języka, usytuowanie poza obowiązującymi modelami komunikacyjnymi, a także bogatą metaforę erotyczną i emocjonalność wypowiedzi. Transgresja, postrzegana przez Georges'a Bataille'a w kategoriach przekraczania zakazu, którego uniwersalną treścią jest seksualność, w twórczości Marguerite Duras dotyczy głównie miłości jako zjawiska granicznego. Analiza literacka jej tekstów pozwala zaobserwować przemiany, jakie następowały w pojmowaniu przez autorkę transgresji i wynikających z niej zdobyczy dla ewolucji pojęcia kondycji kobiety w społeczeństwie oraz statusu pisarki.

Korpus analityczny mojej pracy stanowią trzy powieści: *Tama nad Pacyfikiem*, *Moderato cantabile* i *Kochanek*, które odzwierciedlają główne okresy pisarstwa Duras, wyznaczając zarazem rozwój jej świadomości twórczej oraz techniki pisarskiej. Odwołuję się także do wielu innych tekstów pisarki, jej sztuk teatralnych, scenariuszy filmowych i wywiadów.

Pierwszy rozdział monografii (*La transgression et ses approches*) wyjaśnia znaczenie pojęcia transgresji, skupiając się na specyficznym pojmowaniu tego terminu przez pisarkę. Przedstawia również stan badań nad twórczością Marguerite Duras oraz nad zagadnieniem transgresji w ujęciu interdyscyplinarnym, uwzględniając opinie autorów studiów krytycznych (Marcelle Marini, Julia Kristeva, Jacques Lacan).

Druga część pracy (*Le refus de la sujétion, trait distinctif des personnages durassiens*) koncentruje się na zaprezentowaniu wizerunków kobiet, które przeciwstawiają się obowiązującym konwenansom patriarchalnego społeczeństwa. Owa krytyka dominującego porządku opiera się na analizie zachowania bohaterki Duras, ich stosunku do seksualności oraz sposobu wypowiedzi. W przywołanych przeze mnie dziełach poszukiwaniom formalnym towarzyszy równocześnie poszukiwanie tożsamości. Dzięki ukazaniu różnych obrazów kobiecości można stwierdzić, że transgresja rozumiana jest przez pisarkę jako nieskrępowana wolność bycia, odczuwania oraz wypowiedzania się. Moje rozważania prowadzą do wniosku, że Duras – mimo że sama odżegnywała się od uważania jej za jedną z czołowych reprezentantów „nowej powieści” (*nouveau roman*) – dokonuje świadomego przełomu w utrwalonej architekturze powieści. Czyni to przede wszystkim poprzez odrzucenie stereotypu odnoszącego się do znaczenia i pozycji kobiet, ukazując szerszy paradygmat – tło przemian społecznych i obyczajowo-kulturowych XX wieku. Jej protagonistka, z istoty uległej, cichej i posłusznej, staje się osobą zbuntowaną i zdeterminowaną, która swoją inercję

przekuwa w dynamikę działania. W ten sposób dochodzi do przekroczenia mitów, tradycji, obyczajów, także w dziedzinie języka – emocjonalnego, bogatego w metaforykę erotyczną.

Trzeci rozdział (*De la passion amoureuse à son dépassement*) oscyluje wokół różnych sposobów przedstawiania wizji kobiecości w wybranych powieściach, z wyszczególnieniem tych pojmowanych jako możliwość kierowania własnym życiem, przeciwstawienia się ustalonym normom. Ów bunt odwołując się do odwiecznych atrybutów kobiety – siły uwodzenia, uroku osobistego, wrażenia wywieranego na mężczyznę, przejawia się poprzez złamanie zakazu, co z kolei prowokuje transgresję i daje przyzwolenie na inność. W twórczości Duras takie wykroczenie poza stereotyp utożsamiane bywa z seksualnością, która *a priori* przypisana kobiecie, ukazana jest jako indywidualny „eksperyment” oraz destruktywna siła. Miłość fizyczna pozwala kobiecie wyrazić własne „ja”, osiąść tajemną wiedzę na temat *ars amandi*, a nawet usamodzielnic się i zdominować mężczyznę, odwracając hierarchiczny porządek. Erotyzm stanowi istotny pretekst do rozważań na temat wolności kobiet, niesprawiedliwości społecznej, hegemonii mężczyzn. Znalezienie nowych form wyrazu w języku dla libido stanowi ciekawą perspektywę refleksji w dzisiejszej humanistyce, otwierając ją także w kierunku pisarstwa kobiet w XXI wieku.

Analizowana w tym świetle wizja miłości skłania w ostatniej części monografii (*La création en tant que libération*) do postawienia pytania, w jaki sposób kobieta odbiera otaczającą rzeczywistość, jak postrzega swoje w niej miejsce? W twórczości Duras pożądanie nierozzerwalnie związane jest z pisarstwem, które staje się swego rodzaju odkryciem umożliwiającym oddanie głębi uczucia w całym jego bogactwie. Teza ta wynika z przeświadczenia, że osobiste przeżycia autorki miały niebagatelny wpływ na ewolucję idei kobiecości i cielesności w jej utworach, gdzie miłość rozpatrywana jest w kategoriach fantazmatu, niespełnienia, straty. Chęć uchwycenia złożonego charakteru tego uczucia zwraca uwagę na „ja” pisarki, sięgającej do źródeł swego powołania – do dzieciństwa, a tym samym do świata wewnętrznych myśli i przeżyć, do młodzieńczych fantazji, by tam odnaleźć „własny pokój”. Projekcja intymnego świata bohaterki, *alter ego* Duras, daje autorce okazję, by wrócić w głąb siebie, by przekazać swoje doświadczenia.

Perspektywa socjologiczna (Pierre Bourdieu, Jean Baudrillard), antropologiczna (Élisabeth Badinter, Françoise Couchard) oraz psychoanalityczna (Marie-Madeleine Lessana, Michel David) skłania do spojrzenia na problem cielesności w tekstach Duras jako na istotny element refleksji na temat kategorii inności i tożsamości kobiety w aspekcie transgresji. Dowodzi ona także, że pisarka przeciwstawia się stereotypom odnoszącym się do pozycji

kobiet oraz wykluczeniu ich ze sfery publicznej. Przedstawiona problematyka pozwoliła mi skonstatować, że werbalizacja kobiecego punktu widzenia umożliwia promowanie alternatywnych wartości kulturowych, a tym samym nowatorskie odczytanie miłości, pożądania oraz moralności. W przypadku uzyskania pozytywnych opinii recenzentów w przewodzie habilitacyjnym, będę zabiegać o jej przekład na język polski, by przybliżyć ten ważki aspekt twórczości Duras polskiemu czytelnikowi, nie władającemu językiem francuskim.

Obecność logosu w dyskursie autorki stanowi także główny temat mojego artykułu, będącego częścią tomu zbiorowego (*Dystynkcje kulturowe w przekładzie z języka francuskiego na język polski*, 2013), którego jestem współredaktorką.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Kierunek moich zainteresowań badawczych wykrystalizował się już podczas studiów magisterskich. Wtedy to, zbierając materiały i pogłębiając moją wiedzę dotyczącą literatury francuskiej XX wieku, a zwłaszcza techniki pisarskiej Marcela Prousta natrafiłam na interesującą problematykę, którą miałam możliwość rozwinąć w pracy magisterskiej pt. *La notion du temps et la perception de la réalité dans „À la recherche du temps perdu” de Marcel Proust*, zredagowanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Józefa Heisteina, a następnie w artykułach („*Voyage au bout de la nuit* de Louis-Ferdinand Céline et le renouvellement de la langue”, 2002; „*Le roman du XXe siècle comme une tentative de définir le temps et l’espace de la connaissance humaine*”, 2007).

Zagadnienie nowatorskich tendencji w prozie francuskiej XX stulecia obecne jest przede wszystkim w mojej rozprawie doktorskiej pt. *Sidonie-Gabrielle Colette – kobieta i pisarka wyprzedzająca swoją epokę*, którą napisałam pod kierunkiem prof. dr. hab. Krystyny Modrzejewskiej i obroniłam w 2003 roku. Recenzentami pracy byli prof. dr. hab. Józef Heistein i prof. dr. hab. Krzysztof Jarosz. Dysertację poświęciłam francuskiej pisarce, która odegrała istotną rolę w recepcji literatury kobiecej XX stulecia oraz wywarła znaczący wpływ na obyczajowość epoki, w której żyła. Na podstawie tej pracy napisałam monografię, która została pozytywnie zaopiniowana do druku, a po niewielkiej korekcie ukazała się w 2006 roku nakładem Wydawnictwa Opolskiego.

Po uzyskaniu stopnia doktora pozostałam w kręgu zagadnień związanych z Colette. Na temat pisarki i jej dzieła wypowiadałam się wielokrotnie podczas konferencji naukowych: *Méthodologie de la recherche en linguistique et littérature. Rencontres doctorales des départements de français des universités polonaises et tchèques* (Kraków 2001), *Rencontres*

françaises. Séminaire international d'études doctorales (Brno 2003), *La condition masculine dans la littérature française* (Opole 2004), *Mity kobiet, mity o kobietach* (Bydgoszcz 2004), *Świat przez pryzmat ja* (Katowice 2005), *Problematyka rodzinna w literaturze 2 połowy XIX wieku* (Łódź 2006), *Les Humeurs de l'humour* (Dijon 2008), *Brud. Idee-dylematy-sprawy* (Opole 2012), *Obraz kobiety* (Wrocław 2013), *Miłość sprzedajna* (Zachełmie 2013).

Owocem tych sesji są moje artykuły opublikowane w periodykach oraz pracach zbiorowych zagranicznych i krajowych, które pokazują twórczość Colette w różnej perspektywie badawczej, uwzględniając jako punkt odniesienia między innymi autofikcję („La fiction et l'autobiographie chez Colette : *La Naissance du jour*”, 2002; „Autofikcja w twórczości Sidonie-Gabrielle Colette – wizja świata w aspekcie *écriture féminine*”, 2006; „Les *Je différents* de Colette : étapes de la quête de soi”, 2007), elementy estetyki („Dzieciństwo jako lejtmotyw pisarstwa Sidonie-Gabrielle Colette”, 2006; „L'écriture de Colette en tant que création artistique à la recherche de l'expérience de l'immédiateté”, 2006; „Une sagesse teintée d'humour et de tendresse : la manière colettienne de voir la réalité”, 2010; „Poetyckość, sensualizm i malarskość prozy Sidonie-Gabrielle Colette”, 2012) i poruszanej problematyki („L'homme-objet chez Colette : nouveauté de la vision”, 2005; „Le bestiaire de Colette : source inépuisable d'inspiration et objet immuable d'admiration”, 2009; „Les autrices françaises du XXe siècle : Autonomie, liberté et création”, 2010; „Dialektyka nieczystości w powieściach S.-G. Colette i M. Duras”, 2012; „« La Petite », Claudine et Gigi : l'image colettienne de l'enfance”, 2012) czy recepcję („Recepcja Colette w czasopiśmiennictwie polskim”, 2007).

Niezmiennie w centrum moich badań pozostaje powieść autotematyczna i powieść kobieca. Wokół wymienionych zagadnień skoncentrowane są moje publikacje naukowe. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy dwie książki autorskie (*Sidonie-Gabrielle Colette – kobieta i pisarka wyprzedzająca swoją epokę* i *Les Représentations de la transgression dans l'œuvre de Marguerite Duras sur l'exemple des romans « Un Barrage contre le Pacifique », « Moderato cantabile » et « L'Amant »*) oraz współredakcję naukową tomu *Dystynkcje kulturowe w przekładzie z języka francuskiego na język polski*.

Problematykę tę poruszałam w artykułach oraz rozdziałach monografii opublikowanych w czasopiśmie krajowych (*Studia Litteraria Universitatis Iagellonicae Cracoviensis*, *Synergies Pologne*, *Romanica Cracoviensia*, *Prace Polonistyczne*, *Philologica Wratislaviensia*) i zagranicznych (*Synergies France*, *Filološki Pregled*, *Le Champ des Lettres*) lub pracach zbiorowych (*La condition masculine dans la littérature française*, Opole 2005; *Świat*

przez pryzmat *Ja*, t. 1 *Teorie i autobiograficzne rekonesanse*, Katowice 2006; *Nie tylko Zachód. Recepcja literatur obcych w czasopismach polskich XX wieku*, Szczecin 2007; *L'art de séduire dans la littérature française*, Opole 2008; *L'enseignement/apprentissage du français langue étrangère – réfléchir et agir*, 2009; *Création au féminin*, vol. 4 : *Les humeurs de l'humour*, Dijon 2010; *La condition humaine dans la littérature française et francophone*, Opole 2011; *Écrire l'absence*, Lublin 2011; *Sujet et subjectivité*, České Budějovice 2011; *Ambiguïté et ses contraires*, Szczecin 2011; *Le Petit Prince et les amis au pays des traductions*, Kraków 2012; *Brud. Idee-dylematy-sprawy*, Opole 2012; *Visages de la vieillesse dans les littératures française et francophone*, Lublin 2012; *Création au féminin*, vol. 5 : *Les passeuses*, Dijon 2012; *Dystynkcje kulturowe w przekładzie z języka francuskiego na język polski*, Opole 2013; *Problemy współczesnej neofilologii. Wybrane zagadnienia*, Tarnów 2013). Również podczas wystąpień na międzynarodowych konferencjach naukowych miałam okazję wygłosić referaty dotyczące twórczości pisarek, które na trwałe zapisały się w historii literatury francuskiej i światowej: Simone de Beauvoir (na Uniwersytecie Opolskim w 2007, 2010 i 2013 r., Akademii Polonijnej w Częstochowie w 2009 r., Uniwersytecie Masaryka w Brnie w 2009 i 2011 r., Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w 2011 r., Uniwersytecie Jagiellońskim w 2012 r.), Marguerite Duras (na Uniwersytecie Opolskim w 2007 i 2012 r., Uniwersytecie Pedagogicznym w 2010 r., Uniwersytecie Łódzkim w 2011 r., Uniwersytecie Masaryka w Brnie w 2011 r., Uniwersytecie de Provence w Aix-en-Provence w 2011 r., Uniwersytecie Wrocławskim w 2013 r. oraz w Wyższej Szkole Filologicznej we Wrocławiu w 2010 r.), a także Christine de Pizan (na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w 2012 r.) i Françoise Sagan (w Wyższej Szkole Filologicznej we Wrocławiu w 2013 r.).

Ten nurt mojej pracy naukowej skłonił mnie do napisania artykułów podejmujących problem tożsamości kobiety („Le sens selon Simone de Beauvoir : écrire pour se dire et communiquer avec les autres”, 2009; „La mise en scène de soi et le besoin de se raconter chez Simone de Beauvoir”, 2010; „La femme – modèle de l’amour, être idéalisé et inspiration des surréalistes”, 2010; „L’ambiguïté et la dualité dans la création de Duras”, 2011; „L’œuvre de Simone de Beauvoir : la recherche de l’identité”, 2012; „Les États de femme et la construction de la féminité dans la fiction durassienne”, 2013; „Réécriture selon l’optique de Marguerite Duras : transposition des motifs récurrents”, 2013), wymowy ideologicznej *l’écriture féminine* („L’universalité du message beauvoirien et son influence sur le féminisme contemporain”, 2012; „Représentations de l’Histoire dans les textes de Marguerite Duras et Simone de Beauvoir”, 2012) oraz poszukiwania przez autorki nowych form wyrazu („Le

pouvoir de la femme séductrice et la stratégie de communication dans *La Vagabonde*, *La Monnaie de Singe* et *L'Amant*”, 2008; „*L'Eden Cinéma* de Marguerite Duras comme exemple d'interaction du théâtre et de la langue”, 2011; „Le manque en tant que métaphore de l'écriture : de l'indicible et du mot-absence chez Marguerite Duras”, 2011; „L'écriture durassienne : l'ellipse et le non-dit”, 2011).

Kilka publikacji podnosi kwestię pisarstwa kobiecego oraz zastosowania tej tematyki w dydaktyce. Oczywistym materiałem, wartym przywołania wydał mi się w tym kontekście interdyscyplinarny charakter prozy S.-G. Colette, A. Saumont i M. Duras, który starałam się uwypuklić w następujących artykułach: „Enseignement du français dans le cadre des cours de littérature : un éventail d'exercices au caractère interdisciplinaire” (2009), „Le charme de la lecture et son exploitation en classe de FLE à l'exemple des nouvelles d'Annie Saumont *Fille lisant à l'arrêt du bus* et *La Composition de l'orthographe*” (2011), „La littérature et la créativité : les propositions de lecture de *L'Amant* de Marguerite Duras” (2013). Zależało mi na tym, by przedstawić pewną specyfikę powieści wymienionych autorek, których teksty, wykraczając znacznie poza literaturę, *par excellence* wpisują się w rozważania na temat kondycji człowieka we współczesnym świecie i jego językowego obrazu rzeczywistości.

Niebagatelny wpływ na moje zainteresowania naukowe miało spotkanie w 2005 roku wybitnego znawcy literatury kobiecej – prof. Bernarda-Marie Garreau z Uniwersytetu w Orleanie, który zainspirował mnie do intensywniejszych i rozleglejszych poszukiwań w tym obszarze badań. Bardzo ważne dla mojej refleksji badawczej było także zaproszenie mnie w 2008 roku na międzynarodową konferencję w interesującej mnie dziedzinie (*Les passeuses*) przez cenioną badaczkę – prof. Marianne Camus z Uniwersytetu w Dijon. Sesja ta zaowocowała następnie niezwykle intensywną kwerendą biblioteczną oraz publikacjami w pracach zbiorowych wydanych przez oficynę wydawniczą Université de Bourgogne.

W świetle przedstawionych informacji łatwo zauważyć, że głównym moim zamiarem było ukazanie wizerunku kobiety-pisarki w XX-wiecznej Francji, której zarówno życie, jak i dzieło stanowiło trudną drogę do zdobycia niezależności oraz uznania jej miejsca i systemu wartości. Jednym z celów, jakie sobie również wyznaczyłam, było naszkicowanie sylwetki piszącej kobiety, którą uwarunkowania oraz ograniczenia patriarchalnego społeczeństwa skłoniły do sięgnięcia po pióro, pozwalając uwolnić się dzięki temu od wewnętrznych obciążeń związanych z płcią oraz narzuconych przez tradycyjną obyczajowość zahamowań. Niezwykle istotną perspektywę dla takiej refleksji stanowi element emancypacji, który piszącej kobiecie pozwalał wyrazić własne „ja”, a poprzez subiektywną wizję rzeczywistości

konstruować własną tożsamość. Swoistym wyznacznikiem oryginalnego modelu pisarstwa jest tu typowo kobiecy dyskurs, preferujący środki ustnego przekazu, dzięki któremu każda z autorek lokuje się na pograniczu normy i wyjątku. Także dlatego w moim dorobku starałam się zaprezentować obraz kobiety, która domaga się głosu w sferze publicznej i możliwości manifestowania szeroko pojętej autonomii. Do moich znaczących osiągnięć pozwalam sobie zaliczyć także dwie redakcje i korekty tomu zbiorowego: *L'art de séduire dans la littérature française* (Opole 2008) oraz *La Condition humaine dans la littérature française et francophone* (Opole 2011).

Przed obroną doktorską ukazały się moje cztery artykuły, po doktoracie trzydzieści pięć, tj. 22 rozdziały monografii oraz 13 artykułów w recenzowanych czasopismach naukowych krajowych i zagranicznych. Kolejnych osiem artykułów zostało przyjętych do druku (m. in. w numerach *Romanica Silesiana*, *Malice*), a siedem – wysłanych do recenzji. Pełna lista publikacji znajduje się w załączniku do niniejszego autoreferatu.

Po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczyłam łącznie w ponad 30 konferencjach, w tym 23 międzynarodowych (Francja, Serbia, Czechy, Bułgaria), przedstawiając wyniki moich badań. Za najważniejsze z nich należy uznać:

La condition masculine dans la littérature française – konferencja zorganizowana przez Katedrę Kultury i Języka Francuskiego Uniwersytetu Opolskiego (Kamień Śląski, 13-14 maja 2004);

Le surréalisme en son temps et aujourd'hui – konferencja zorganizowana przez Katedrę Romanistyk Uniwersytetu w Beogradzie (Belgrad, 21-23 września 2006);

L'art de séduire dans la littérature française – konferencja zorganizowana przez Katedrę Kultury i Języka Francuskiego Uniwersytetu Opolskiego (Kamień Śląski, 17-18 maja 2007);

Wschód-Zachód. Dialog kultur – konferencja zorganizowana przez Instytut Neofilologii Akademii Pomorskiej (Słupsk, 31 maja-1 czerwca 2007);

Francophonie et interculturalité – konferencja zorganizowana przez Instytut Filologii Romańskiej Uniwersytetu im. A. Mickiewicza (Poznań, 17-18 września 2007);

Les Humeurs de l'humour – konferencja zorganizowana przez Centre Interlangues Texte, Image, Langage, Université de Bourgogne (Dijon, 13-14 czerwca 2008);

Les Relations triangulaires – konferencja zorganizowana przez Département d'Études romanes Uniwersytetu Sofijskiego St Kl Ohridski (Sofia, 25-26 października 2008);

Języki i kultury w kontakcie – dawniej i dziś – konferencja zorganizowana przez Akademię Polonijną w Częstochowie (Częstochowa, 26-28 marca 2009);

Sujet et subjectivité – konferencja zorganizowana przez Institut de Langues et Littératures Romanes, Université Masaryk de Brno (Brno, 25-28 września 2009);

Le français dans l'enseignement scolaire et universitaire : état des lieux et nouvelles solutions – konferencja zorganizowana przez Katedrę Filologii Romańskiej Uniwersytetu Łódzkiego i Akademickie Towarzystwo Romanistów Polskich „Plejada” (Łódź, 13-14 listopada 2009);

La condition humaine dans la littérature française et francophone – konferencja zorganizowana przez Katedrę Kultury i Języka Francuskiego Uniwersytetu Opolskiego (Opole 12-14 maja 2010);

Inférence, ellipse et parabole – konferencja zorganizowana przez Instytut Neofilologii Uniwersytetu Pedagogicznego oraz GERFLINT (Kraków, 7-10 czerwca 2010);

Konstrukty alternatywne w języku, literaturze i kulturze – konferencja zorganizowana przez Wyższą Szkołę Filologiczną we Wrocławiu (Wrocław, 17-18 września 2010);

Les représentations de l'Histoire du XXe siècle dans les littératures d'expression française et espagnole d'après 1968 – konferencja zorganizowana przez Institut de Langues et Littératures Romanes, Université Masaryk de Brno (Brno, 7-9 kwietnia 2011);

La pluralité des cultures : chances ou menaces ? – konferencja zorganizowana przez Katedrę Filologii Romańskiej Uniwersytetu Łódzkiego (Łódź, 13-15 października 2011);

Transgression(s) – konferencja zorganizowana przez Association des Études Françaises et Francophones d'Irlande (ADEFFI) i Université de Provence (Aix-en-Provence, 20-21 października 2011);

Personnes âgées dans la littérature française et francophone – konferencja zorganizowana przez Instytut Filologii Romańskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej (Lublin, 26-28 października 2011);

Dystynkcje kulturowe w przekładzie z języka francuskiego na język polski – konferencja zorganizowana przez Katedrę Kultury i Języka Francuskiego Uniwersytetu Opolskiego (Opole, 14-15 czerwca 2012);

VIIIe Colloque International Christine de Pizan – konferencja zorganizowana przez Instytut Filologii Romańskiej Uniwersytetu im. A. Mickiewicza (Poznań, 10-13 lipca 2012);

L'auteur, le personnage, le lecteur – konferencja zorganizowana przez Instytut Filologii Romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (Kraków, 21-22 września 2012);

Abre Los Ojos. Obraz kobiety – konferencja zorganizowana przez Wyższą Szkołę Filologiczną we Wrocławiu (Wrocław, 13-14 kwietnia 2013);

Au carrefour des sens – konferencja zorganizowana przez Instytut Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego (Wrocław, 26-27 września 2013);

Między tradycją a nowoczesnością. Tożsamość kobiety w przestrzeni domu, w historii, kulturze i na drogach emancypacji – konferencja zorganizowana przez Zakład Literatury

i Kultury Rosyjskiej Instytutu Filologii Wschodniosłowiańskiej UO (Opole, 7-8 października 2013).

6. Działalność dydaktyczna

Zgodnie z wymaganiami współczesnego procesu kształcenia moja praca badawcza przekłada się na dydaktykę i jej komparatystyczne ujęcie. Świadczą o tym moje teksty: „Ekstrawagancka modernistka. O powieściach Colette i ich ekranizacjach” (2000), „*Całkowite zaćmienie* Agnieszki Holland a doświadczenie Absolutu «poetów przeklętych» Paula Verlaine’a i Artura Rimbauda” (2005), „La création artistique d’Andrzej Seweryn : l’exemple de l’interculturalité dans l’environnement francophone” (2009), „Dyskurs ciała w polskich przekładach prozy Marguerite Duras” (2013). Uczyłam i nadal uczę przedmiotów takich jak: wstęp do literaturoznawstwa, literatura i krytyka feministyczna, nowe tendencje w prozie francuskiej XX wieku, kobieta-autor w literaturze francuskiej. Problematyka związana z moimi zainteresowaniami naukowymi, które mogłam rozwijać także prowadząc zajęcia w ramach Programu Erasmus na Uniwersytecie w Porto (maj 2010 r.), w Santiago de Compostela (marzec 2012 r.) oraz w Montpellier (marzec 2013 r.), eksponowana jest głównie w ramach konwersatorium dyplomowego (studia pierwszego stopnia) oraz metodologii badań literackich (studia drugiego stopnia).

W zakresie dydaktyki uniwersyteckiej prowadzę również wykłady i konwersatoria w ramach przedmiotów obowiązkowych (translatoryka i akwizycja), a także w ramach kursów stałych (film francuski) i zmiennych (piosenka francuska) na filologii romańskiej od podstaw (studia pierwszego stopnia) oraz filologii romańskiej (studia drugiego stopnia). Zrecenzowałam 18 prac licencjackich oraz 10 prac magisterskich.

Na Uniwersytecie Opolskim pełnię różne obowiązki, do których m. in. należą:

- opieka nad studentami mającymi indywidualną organizację studiów (ITS);
- opracowanie pakietu ECTS oraz broszury informacyjnej kierunku studiów filologii romańskiej od podstaw oraz filologii romańskiej;
- przygotowanie danych dotyczących suplementu do dyplomu dla absolwentów kierunku filologia romańska od podstaw oraz filologia romańska;

Zupełnie nowym, odpowiedzialnym zadaniem było przygotowanie przeze mnie w 2012 roku programów studiów i projektów efektów kształcenia (ogólna charakterystyka studiów, efekty kształcenia i ich matryca, warunki realizacji programu studiów, opis poszczególnych modułów kształcenia) dla kierunku filologia romańska od podstaw oraz

filologia romańska. Obowiązek ten wynikał z konieczności dostosowania programów studiów do efektów kształcenia dla profilu akademickiego w dziedzinie nauk humanistycznych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 2 listopada 2011 roku (Dz. U. Nr 253) w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. Opracowanie to zostało pozytywnie ocenione przez władze UO i zatwierdzone do realizacji od roku akademickiego 2012/2013.

7. Działalność organizacyjna i promocyjna na rzecz uczelni

Rozpoczynając w roku 2001 moją pracę na Uniwersytecie Opolskim, jako asystent w Zakładzie Kultury i Języka Francuskiego (w strukturze organizacyjnej Instytutu Filologii Polskiej, gdzie prowadzono studia francuskie pod nazwą specjalizacja francuska), razem z Panią prof. dr hab. Krystyną Modrzejewską, tworzyłam opolską romanistykę. Przygotowałam plan 3-letnich studiów zawodowych dla specjalności filologia romańska (2004 r.), 3-letnich stacjonarnych studiów pierwszego stopnia dla specjalności filologia romańska (z uwzględnieniem standardów oceniania Europejskiego Systemu Transferu i Akumulacji Punktów ECTS) oraz filologia romańska od podstaw (2008 r.), 2-letnich stacjonarnych studiów drugiego stopnia dla specjalności filologia romańska (2008 r.), a także sylabusy nauczanych przedmiotów.

Na Uniwersytecie Opolskim działałam jako:

- kierunkowy koordynator ECTS (od 2006 r.);
- instytutowy koordynator programu Erasmus (od 2010 r.) na kierunku filologia romańska od podstaw oraz filologia romańska (w ciągu trzech lat pełnienia tej funkcji udało mi się sfinalizować dwie umowy dwustronne z uniwersytetami w Porto oraz Banskiej Bystricy);
- członek Programowej Rady ds. wdrażania programu USOS na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Opolskiego (od 2006 r.);
- członek zespołu ds. programów kształcenia na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Opolskiego (od grudnia 2011 r.);
- członek Rady Wydziału (od 2012 r.) z ramienia jednostki;
- członek Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów (od października 2012 r.);
- tutor na studiach stacjonarnych filologii romańskiej (od roku akademickiego 2005/2006);
- sekretarz Komisji Rekrutacyjnej podczas egzaminów wstępnych na kierunku filologia romańska Uniwersytetu Opolskiego (w roku akademickim 2005/2006, 2006/2007), członek Komisji Rekrutacyjnej (od roku akademickiego 2007/2008 do 2011/2012);

- członek komisji egzaminacyjnej podczas egzaminu licencjackiego (2008, 2009, 2010, 2011, 2012);
- koordynator zespołu przedmiotowego Praktycznej Nauki Języka Francuskiego na I, II i III roku studiów filologii romańskiej (od roku akademickiego 2005/2006 do 2010/2011);
- osoba odpowiedzialna za obsługę aplikacji Systemu Rezerwacji Sal na kierunku filologia romańska od podstaw i filologia romańska (od 2011 r.).

Pracując na Uniwersytecie Opolskim podejmuję działalność na rzecz tej Uczelni, do której zaliczyć można następujące zadania:

- wizyta w liceach ogólnokształcących województwa opolskiego (np. w Nysie) w celu promocji otwarcia na UO nowego kierunku – studiów stacjonarnych pierwszego stopnia w zakresie filologii romańskiej (marzec 2005);
- organizacja międzynarodowych konferencji z ramienia Katedry Kultury i Języka Francuskiego na Uniwersytecie Opolskim: *La condition masculine dans la littérature française* (Kamień Śląski, 13-14 maja 2004 r.), *L'art de séduire dans la littérature française* (Kamień Śląski, 17-18 maja 2007 r.), *La condition humaine dans la littérature française et francophone* (Opole, 12-14 maja 2010 r.), *Dystynkcje kulturowe w przekładzie z języka francuskiego na język polski* (Opole, 14-15 czerwca 2012 r.);
- przygotowanie wniosku grantowego o finansowanie projektu badawczego pt. *Dystynkcje kulturowe w przekładzie z języka francuskiego na język polski* (czerwiec 2011);
- przygotowanie wniosku o dofinansowanie publikacji (*La Condition humaine dans la littérature française et francophone*) do Opolskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (marzec 2011);
- opracowanie raportu samooceny dotyczącego Katedry Kultury i Języka Francuskiego w związku z wizytacją Państwowej Komisji Akredytacyjnej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Opolskiego (maj 2006, kwiecień 2012);
- przewodniczenie jury Konkursu *z Dolny Ślązak Gimnazjalista* z języka francuskiego na etapie wojewódzkim (Wyższa Szkoła Filologiczna we Wrocławiu, 26 lutego 2013);
- koordynowanie promocji kierunku filologia romańska oraz przedstawienie jej oferty edukacyjnej w ramach tzw. „Drzwi otwartych” na Wydziale Filologicznym UO (2006-2008);
- pozyskanie dla biblioteki jednostki oraz Biblioteki UO nadprogramowych egzemplarzy ze zbiorów Instytutu Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego (2007, 2010, 2011) oraz zamawianie podręczników dla studentów jednostki (2007, 2011);
- przekazywanie Akademickiemu Towarzystwu Romanistów Polskich „Plejada” aktualnych informacji o publikacjach i tytułach naukowych pracowników jednostki (od 2011 r.);
- udział w szkoleniach dotyczących platformy e-learningowej (4 i 7 października 2011 r.), antyplagiatu (8 lutego 2012 r.), finansowania badań naukowych (8 listopada 2011 r.), przygotowania programów kształcenia zgodnie z wymaganiami wynikającymi z KRK (15 grudnia 2011 r.);

- przygotowanie opisu jednostki w związku z opracowaniem folderu promocyjnego UO (listopad 2012) oraz informacji o współpracy jednostki z partnerami zagranicznymi (luty 2013);
- układanie planu zajęć dla kierunku filologia romańska od podstaw oraz filologia romańska;
- organizowanie pobytu zagranicznych gości w ramach mobilności nauczycieli akademickich (luty 2011, marzec 2012).

8. Stypendia zagraniczne

W trakcie studiów, a następnie pracy zawodowej wielokrotnie wyjeżdżałam za granicę na staże, stypendia lub kwerendy biblioteczne, które okazały się nieocenioną pomocą w gromadzeniu materiału źródłowego, niezbędnego do napisania rozprawy doktorskiej, habilitacyjnej oraz wielu artykułów:

- 1996 5-tygodniowy kurs języka i kultury włoskiej w ramach Laboratorio Internazionale della Comunicazione (Università del Gesù di Milano w Gemonie del Friuli);
- 1998 2-miesięczny kurs języka i kultury włoskiej w ramach stypendium rządu włoskiego na Uniwersytecie dla Cudzoziemców w Perugii (Università Italiana per Stranieri);
- 1999 2-miesięczny pobyt studyjno-badawczy na Uniwersytecie Blaise Pascal w Clermont-Ferrand;
- 2001 miesięczne stypendium Rządu Francuskiego w Paryżu w ramach międzynarodowego programu współpracy z zagranicą COCOP, organizowanego przez Ambasadę Francji;
- 2005 miesięczne stypendium rządu francuskiego dla młodych naukowców i pobyt na Uniwersytecie w Orleanie (Littérature et Histoire de l'Université d'Orléans) połączony z kwerendą biblioteczną;
- 2008 miesięczne stypendium rządu francuskiego i pobyt na Uniwersytecie w Dijon w ramach umowy o współpracy kulturalnej i naukowej zawartej między UO a Université de Bourgogne (Faculté de Langues et Communication) połączony z kwerendą biblioteczną.

9. Współpraca z instytucjami, organizacjami oraz towarzystwami naukowymi i zagranicznymi

- od 2007 członkostwo Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego Akademickiego Towarzystwa Romanistów Polskich „Plejada”;
- od 2007 członkostwo Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego;
- od 2008 członkostwo międzynarodowego towarzystwa feministycznego „Cité des Dames”;
- od 2011 członkostwo międzynarodowego towarzystwa „Adeffi” (L'Association des Études Françaises et Francophones d'Irlande).

Jako nauczyciel akademicki trzykrotnie korzystałam także z programu Erasmus (na uniwersytetach w Porto, Santiago de Compostela i Montpellier), a zaproponowana przeze mnie tematyka zajęć cieszyła się zainteresowaniem kolegów z ośrodków zagranicznych.

10. Nagrody i wyróżnienia

W październiku 2007 roku zostałam wyróżniona i otrzymałam nagrodę indywidualną Rektora Uniwersytetu Opolskiego za aktywność naukowo-badawczą oraz działalność organizacyjną w roku akademickim 2006/2007. W 2009 roku w ocenie pracowników za okres 2005-2008 uzyskałam ocenę bardzo dobrą za działalność naukową, organizacyjną, promującą UO oraz za pracę dydaktyczną.

W październiku 2012 roku otrzymałam nagrodę zespołową Rektora Uniwersytetu Opolskiego, natomiast w 2013 roku – moja działalność naukowa, dydaktyczna, organizacyjna oraz promocyjna na UO w latach 2009-2012 została oceniona jako wyróżniająca.

Anna Ledwina